

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
praxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

P. 9. Dubius de Debito, de Solutione, & alijs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

ligare, si constet hostem procul abesse.

Hinc etiam inferunt aliqui apud *Ariaga supra*, Cessante fine adæquato legis in casu particulari, probabile esse pro eo casu cessare legis obligationem. Quia quando ratio adæquata legis ex toto cessat desinit etiam tota ejus obligatio, ergo dicendum est illam in uno casu desinere, in quo adæquatus ejus finis evanescit. Et hinc inferitur cessare in casu individuo legem correctionis fraternæ, quando ex alterius admonitione nulla correctio speratur.

P. 9. Dubius de Debito, de Solutione, & aliis.

Qui dubius est, post diligens examen, an aliquid alteri debeat, nihil tenetur solvere. Quia iniqua esset solutio certa pro debito incerto.

Verum, qui certus est de debito, & tantum dubius est an persolverit, à solutione non eximitur, *Suar. Vasq. Dian. p. 2. Tr. 6. res. 49.* Eo enim casu pro debito stat possessio. Si tamen ipse simul creditor de accepta solutione dubitaret, opinantur alii debitorem ad nihil teneri, *Tanner. 1. 2. d. 2. q. 6. d. 4.* alii docent pro qualitate dubii ad partem obligari, *Laym. Dian. p. 4. Tr. 3. resol. 32.*

Si depositarius, aut commodatarius dubitet an culpam suam amiserit rem quam depositam aut commodatam accepit, non tenetur ad restitutionem pro ea præstandam. Quia uterque est in possessione libertatis, neque lex ulla resistit, neque culpa præsumitur, nisi casus sit talis in quo culpa intervenire solet: quod etiam docet *Scilder de conscient. pag. 442.* & *Bardi pag. 594.*

Si mutuatarius aliquid mutans dederit supra fortem,

fortem, siue valorem rei mutuatae, & dubium fit an gratuito donaverit, non licet mutuanti illud accipere. Quia lex, pro mutuo nihil accipiendi, nisi gratuita donatione, est in possessione, non praesumitur autem donatio: ut etiam docet Lessius, Bardi, aliique, contra Cajetanum.

Dubitans an censum debeat, non tenetur solvere, nisi creditor antea sit in possessione exigendi: quia alter est in possessione libertatis non soluendi, nec in tali dubio praesumitur censum deberi: ita etiam Scilder supra pag. 464.

Qui dubitat de aetate, doctrina, aut de alia simili conditione requisita ad Ordinem sacrum, aut aliquod Officium, non potest licite illum Ordinem, vel officium postulare. Quia Lex requirens talem conditionem est in possessione, & conditio non praesumitur postulanti inesse, nisi id ab eo probetur, quam dubius probare non potest. Aliud est de quibusdam conditionibus quae quasi naturaliter insunt, ut innocentia, quae praesumi solet. Hoc pluribus confirmat Scilder supra, quamvis ex principiis à nobis nonnihil diversis.

P. 10. Dubium Possessori superveniens.

Nihil obest dubium superveniens bonae fidei possessori. Quia, ut ex dictis colligitur, debet ei possessio favere. Hinc si emisti equum bonae fide, & postea dubites an fuerit Petro ablatum, retinere potes, si nihil certiùs occurrat. Contraxisti matrimonium bona fide, exoritur dubium de valore, post diligentem veritatis inquisitionem si dubium permaneat, licebit debitum conjugale reddere alteri parti bonae fide petenti: